

37- ĐAVÍT, VUA ĐƯỢC CHỨNG NHẬN

(1Sam 16-31)

Khi phần thứ ba của cuốn sách được mở ra chúng ta thấy Samuen thương khóc Saun. TC quở trách ông và bảo ông chỗi dậy đi xúc dầu cho vua mới (16:1).

Đavít, “con người trong mắt Chúa”, là một trong những nhân vật danh tiếng nhất trong mọi thời đại. Ông đã có những đóng góp lớn lao cho lịch sử của Israen cả về phương diện tôn giáo lẫn quốc gia.

Trong cuốn sách này chúng ta thấy Đavít như một chú mục đồng nhỏ, một người hát rong, một võ tướng, một thủ lĩnh, một phò mã, tác giả của thánh vịnh, kẻ chạy trốn. Ông được xúc dầu ba lần và sẽ trở thành người sáng lập một hoàng tộc mà trong đó vua các vua sẽ đến.

Đavít, con của Gétse và chất của Rút và Bôát, sinh ra tại Belem. Ông là út của tám anh em trai. Khi ông chỉ mới mười tám tuổi, Chúa bảo Samuen xúc dầu phong vương cho ông để kế vị Saun. Khi còn là chú mục đồng ông coi sóc đàn chiên cho cha mình, và chúng ta đọc thấy hành động can đảm của ông trong việc bảo vệ đàn chiên khỏi thú dữ.

Là một hạc cầm thủ (harpist), danh tiếng ông vang đến tai vua. Sự sầu muộn của vua Saun là nguyên nhân cho việc triệu mời Đavít đến hoàng cung để chơi đàn. Từ đó một trong những câu chuyện về tình bạn thật quyến rũ được tìm thấy giữa Đavít và Giônathan, con trai của Saun.

Khi Đavít được cất nhắc lên chức vụ cao trong quân đội, sự thành công này của ông làm vua Saun ghen tỵ nên tìm cách hại ông. Vua đã thực hiện năm cuộc tấn công nhắm vào ông (19:10,15,20-21,23-14) nhưng Chúa che chở ông. “Nếu Chúa ở bên chúng ta, ai có thể chống lại chúng ta? (Roma 8:31). Đavít thoát khỏi tất cả những hiểm nguy đó. Đọc chính lời của Đavít trong thánh vịnh 59 và 37.

Đó là những ngày thử thách cho người thanh niên Đavít, người được tấn phong lên ngai vàng. Một điều rất tự nhiên là ông tìm đến Samuen để xin bảo vệ. Tất cả những việc này là việc Chúa dùng để huấn luyện cho người Chúa chuẩn bị sẽ đặt lên ngai báu. Ông chẳng những học được cách để điều khiển người ta nhưng còn học cách để điều khiển chính bản thân mình. Ông trở nên tự lập và can trường. Ông cũng học được, trong những ngày thử thách, sự tín thác nơi Chúa, chứ không phải nơi con người. Ông luôn đợi chờ thời của Chúa.

Ông trở thành người vô gia cư dù chẳng làm lầm lỗi gì nhưng chỉ vì sự ghen tỵ của vua Saun. Đavít trưởng thành qua những thử thách và hoạn nạn. Thay vì để sự thù ghét của vua Saun làm trái tim mình thành chai đá, ông lấy yêu thương thay thế hận thù.

Ông cũng học để trở thành chiến sĩ trong thời gian đó. Ông sẽ trở thành người cầm đầu của một quốc gia vĩ đại, nên Chúa huấn luyện ông cho việc phục vụ năng động sau này.

Cuối cùng Đavít phải chạy trốn. Trong thời điểm này Samuen qua đời. Hai lần sự sống của Saun nằm trong tay Đavít nhưng cả hai lần Đavít đều tha chết cho vua. Sợ có ngày phải chết dưới tay Saun, Đavít ẩn náu giữa người Philitinh. Thánh vịnh 56 được viết trong thời gian này. Sau khi Saun và các con ông bị giết bởi người Philitinh những ngày tha hương của Đavít chấm dứt.

Chương cuối của cuốn sách được phủ một màu đen. Nó cho thấy hình ảnh cuối cùng của một trong những thất bại thảm hại nhất. Saun chết ở chiến trường bằng chính tay mình. Thuận lợi và cơ hội trong thời tuổi trẻ không bao giờ là một bảo đảm cho sự thành công lúc trưởng thành. Ta phải thành thực đối với Chúa. Sự hư hỏng của Saun không phải là sự bất tuân, nhưng là không thật tâm vâng phục (c.15). Ông là nạn nhân của chính lòng kiêu hãnh và sự ghen tuông của con người ông.